

El bosc més màgic

Bosc de Merlí

Brocéliande, Bretanya francesa, França, Europa

Moltes aventures del mag Merlí i dels personatges de la cort del rei Artús se situen al bosc de Brocéliande, una gran extensió de faigs i roures que coincideix amb l'actual bosc de Paimpont, a la Bretanya francesa. Avui dia, encara és possible visitar aquest indret, recórrer els seus camins senyalitzats i descobrir els nombrosos enclavaments relacionats amb la mitologia artúrica.

Per exemple, la Vall sense Retorn, on es creu que la fada Morgana tancava tots els cavallers que havien traït les seves dames, fins que Lancelot, que no va traïr mai la seva estimada Ginebra, va trencar l'encanteri i els va alliberar. O la misteriosa font de Barenton, que, segons la llegenda, pot provocar tempestes. Molt a prop, a la font de Jouvence, els druides de l'antiga cultura celta rentaven els nounats el dia del solstici d'estiu... I, enmig de les grans roques dels monuments megalítics, diuen que es conserva el refugi màgic de Viviana, la Dama del Llac.



Viviana, la Dama del Llac

La llegenda del bosc de Brocéliande

Hi ha qui creu que el gran mag Merlí, que va ser mestre i conseller del rei Artús, encara es troba presoner al bosc de Brocéliande. Pel que sembla, és a l'interior d'un gran roure buit, on Viviana, la Dama del Llac, el va tancar després d'aprendre d'ell tots els seus secrets.

Segons la llegenda, Viviana era una jove d'una gran bellesa i amb molt de talent per a la màgia. Una tarda, va anar a veure Merlí i li va demanar que li transmetés tots els seus coneixements sobre encanteris, sortilegis i pocions. Merlí hi va accedir a canvi que ella es comprometés a lliurar-li el seu amor quan acabés l'entrenament. Però a Viviana no li va agradar gens que li imposés aquest tracte, i va decidir tancar Merlí per no haver de complir-lo. Diuen que Merlí va veure el que li faria Viviana en el futur gràcies als seus poders d'endevinació, però no va fer res per impedir-ho, ja que havia embogit d'amor.



Roure de Guillotin

Un arbre amb cova

Aquest roure és l'arbre més antic del bosc de Brocéliande. Amb una circumferència de deu metres, es calcula que té més de mil anys. Cada branca d'aquest arbre és tan gruixuda com un tronc, i a la seva escorça rugosa s'hi oculta una caverna on els infants solien amagar-se, fins que els científics van descobrir que aquest joc podia ser perillós per a un arbre tan vell.

Merla

L'amiga de Merlí

Es creu que el nom del mag Merlí té l'origen en aquesta espècie d'ocell de plomatge fosc i bec intensament groc. És una au molt comuna als boscos i jardins europeus. Segons l'antiga tradició celta, si se'ns apareix una merla, és per indicar-nos un camí de coneixement i investigació del nostre món interior. També és l'ocell que s'associa a les forges de ferro, que a partir del segle XVII van ser molt importants a Brocéliande.

Perill d'incendi

La cura dels boscos

L'any 1976 es van produir una sèrie d'incendis devastadors al bosc de Brocéliande que van destruir prop de 1.350 hectàrees d'arbres. Per evitar que es repetís la tragèdia, s'hi va instal·lar una estació biològica, que depèn de la Universitat de Rennes. Amb la col·laboració de la població de la zona, aquest centre intenta conscienciar els turistes perquè compleixin les mesures de seguretat i així prevenir el risc de nous incendis.

Proverbi celta

Sobre el viatge

«Els peus et portaran allà on tinguis el cor.»



El volcà més majestuós

Mont Fuji

Illa de Honshu, Japó, Àsia

En japonès, el veritable nom del mont Fuji és Fujisan, però ningú no sap exactament d'on ve. Amb 3.776 metres d'altitud, és la muntanya més alta del Japó, i, tot i que fa tres segles que no emet lava, encara és un volcà actiu.

Al llarg dels segles, la majestuosa silueta del mont Fuji, amb els vessants boscosos i el cim nevat, ha inspirat generacions i generacions d'artistes japonesos. Antigament, es considerava un indret sagrat, i fins a finals del segle XIX les dones tenien prohibit pujar-hi al cim.

Avui dia, s'ha convertit en una important destinació turística, sobretot per als alpinistes. La majoria dels que emprenen l'ascens al cim escalen durant la nit per poder contemplar com es fa de dia des de dalt de tot.



Kaguya, 'llum brillant'

La llegenda de la filla de la Lluna

Als vessants del mont Fuji hi vivia un matrimoni d'ancians. L'home tallava bambú i la dona el feia servir per fabricar objectes, que després venia.

Una tarda, mentre l'home tallava bambú, de sobte va veure un brot que brillava molt. El va tallar amb compte, i, quan va mirar a dins, hi va trobar una nena diminuta. L'home se la va emportar a casa, i, quan la seva dona la va veure, va tenir una gran alegria.

—Serà la filla que no hem tingut mai! —va dir.

La van anomenar Kaguya, que vol dir 'llum brillant'. A partir d'aquell dia, l'ancià va trobar ordins de cada bambú que tallava, i aviat es van fer rics. La Kaguya va créixer i es va convertir en una noia molt bonica, i l'emperador se'n va enamorar. La noia, però, era filla de la Lluna. Una nit, abans que l'emperador l'anés a buscar, la Lluna se la va emportar embolcallada de llum.



Cirerer en flor

Un arbre per a la celebració

Al mont Fuji, hi podem trobar arbres com el cirerer. La flor del cirerer japonès, coneguda com a sakura, és tan bonica que s'ha convertit en un motiu de celebració. La floració dels cirerers és un esdeveniment social durant el qual les famílies i els amics es reuneixen per compartir menges i begudes tradicionals preparades per a l'ocasió.



Macaco japonès

El mico de les neus

Al mont Fuji també hi podem trobar el macaco japonès. És el primat que viu més al nord, a part de l'ésser humà. Només es pot trobar als boscos i a les muntanyes de les illes japoneses. És molt intel·ligent i sociable, i li agrada banyar-se a les aigües termals de la zona.

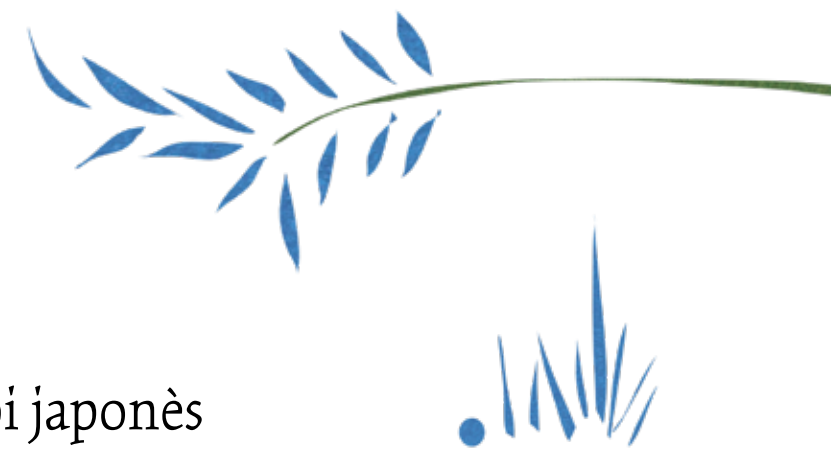


La contaminació de l'aire

Un perill per a tots els éssers vius

El mont Fuji, símbol sagrat del Japó, registra nivells de mercuri superiors a la mitjana nacional a causa de la contaminació atmosfèrica procedent del continent asiàtic.

La contaminació de l'aire és un dels perills que amenacen els nostres tresors naturals. És la presència a l'ambient de substàncies o elements nocius per als éssers humans i per a la resta d'éssers vius.



Proverbi japonès

Sobre la saviesa

«L'home savi puja al mont Fuji una vegada a la vida, només un neci hi pujaria dos cops.»

El desert més inquietant

Desert del Namib

Namíbia, Àfrica del sud

El desert més vell de la Terra es troba a la costa sud-oriental d'Àfrica, i ja existia a l'època dels dinosaures. És el desert del Namib, que en llengua nama significa 'enorme'. I és que les seves grans extensions de dunes sembla que no s'acabin mai!

El desert del Namib es caracteritza pels seus estranys paisatges, sovint envoltats de boira. Al parc de Naukluft hi ha milers de llacs secs que formen cercles blancs de sal entre les dunes de color coure. Sobre aquestes dunes, destaquen les fosques siluetes de les acàcies mortes, que li donen un aspecte desolador i misteriós alhora. Més al nord, a la costa dels Esquelets, damunt la sorra podem trobar restes de vaixells i d'ossos de balenes que han estat arrossegats terra endins per les fortes marees.



El drac de la sorra

La llegenda dels cercles misteriosos

Al desert del Namib també hi ha grans planúries cobertes d'herba. Aquest tapís verd sec, però, està foradat per milers de «cercles de fades», on l'herba no creix i la terra rogenca queda al descobert.

Ningú no sap exactament com ni per què es formen aquests cercles. Segurament estan relacionats amb l'aprofitament de l'aigua per part de l'herba... Els habitants de la zona, però, tenen una altra explicació molt més curiosa. Segons ells, els cercles són obra d'un drac que viu sota la sorra i que de tant en tant surt a passejar per la superfície.

Si algun insecte despistat el fa enrabiarse, el drac llança una flamarada de foc sobre la vegetació i la destrueix, i aleshores tan sols hi resta una cremada perfectament rodona.



Welwitschia mirabilis

Una planta immortal



És una de les plantes més rares que existeixen, i només creix al desert del Namib. Pot arribar a viure dos mil anys. Té l'aparença d'una pastanaga gegant amb dues fulles molt llargues i esfilagarsades als extrems. Per reproduir-se, aquesta planta depèn d'una xinxa que la pol·linitza i que s'alimenta del nèctar de la seva flor.



Òrix

Un animal resistent

L'òrix és un antílop de llargues banyes anellades i una crinera com la del cavall. Pot habitar en zones tan àrides com el desert del Namib, ja que és un animal capaç de resistir la set i les temperatures elevades. Això ho aconsegueix gràcies a un sistema especial que li permet refredar la sang a l'interior del musell abans d'enviar-la al cervell.

La caça furtiva

Un perill per als animals salvatges

Tot i la manca de pluja, el desert del Namib té algunes valls, com la del riu Kunene, on tradicionalment sempre han viscut milers d'elefants. Gràcies a les seves llargues trompes, aquests animals poden absorbir l'aigua del subsol i sobreviure. La caça indiscriminada, però, n'ha reduït dràsticament el nombre d'exemplars, i avui dia es calcula que tan sols n'hi ha uns tres-cents.



Proverbi anònim

Sobre la cura de la Terra

«La Terra no és nostra. És un tresor que hem de conservar per a les generacions futures.»